

ko se je začelo  
drugo stoletje vojne  
smo stkali nov prapor

z novimi gesli  
brez rože brez noža  
čast stran strast stran  
nobenega plena ni za obzidji

smo rekli in komur bo težko  
naj se ne prihuli  
ampak naj gre stran  
kadarkoli katerikoli

in ko nas je neprizivni april  
stisnil v sotesko  
smo prešteli zdesetkane vrste  
in odšteli jastrebe domotožja  
in po prečuti noči zavrgli boga  
ter uzakonili novo pisavo

skrajni čas je že bil  
od hribov je jela vreti svetloba  
skrajni čas že  
da ne bomo šli  
nezapriseženi v boj  
skrajni čas niti mrličev  
nismo utegnili več prekopati  
še tako smo predolgo zavračevali  
trdnjave okrog nas so se podeseterile  
in v naših zahrbtnih telesih  
so zrasli zeleni kuščarji

po robovih svojih vrčev hodimo  
braneč se napadov z obeh strani  
snujoč novo obrambno taktiko  
tako počasi zori magično oko tišine

## 7

(namesto ars poeticae)

na razpis  
se nisem odzval  
novo himno naj pišejo drugi

doma za mizo sedim  
v destilirano vodo  
namakam metulje  
ki sva jih naločila poleti

pajek v kotu  
lirični torzo

v pesmi mi zraste konoplja  
požanjem jo  
in grem bos čez strnišče  
in vsenaokrog zasadim trnje  
da si iz moje pesmi  
nihče ne bo tkal srajce  
nihče zastave  
slovnične skobce  
postavim za nepoklicane

potem si na prsi  
pripnem vsoto svojih porazov  
in si napišem  
slovar nove zaveze  
in prečrtam ljubezen  
in izbrišem sovraštvo

in pokopljem svobodo  
in sploh pomečem stran  
vse besede večje kot  $2 \times 3$   
ker mi je soba pretesna zanje  
še intériere sem komaj spravil noter  
čeprav so tišina čeprav so tišina  
in ne maram besed  
ki bi si jih preroško lepil na čelo  
in nočem biti priljubljen  
in nočem biti zavržen sestradan  
in sploh vse bolj  
samo prebiram stare knjige  
in občudujem tenkoprste vezenine  
in zbiram po ulicah drobne besede  
ali jih vsak dan po kapljah  
izžemam iz sebe  
načrtno in brez sočutja  
in jih zlagam  
v album tišine

in vsak poskus  
je docela nov začetek